

ԹԷ ԻՆՉ ՊԱՏՄԵՑ ԹՐԷԲՕՆԷՍԸ

Սիֆիլիսի միջբուսն եմ: Անունս՝ Թրէբոնէմ: Այսպէս մկրտած են զիս գիտուն կոչուած մարդիկ, կարծեմ այն պատճառով որ մարմինս կը նմանի բարակ թելի մը, համաչափ և գեղեցիկ, որ ինք իր վրայ ոլորուած է: Շարժումներս այլաձև են, արագ և կանոնաւոր: Խցանի մը կամ գլիրի մը (պուրկու) երևոյթը ունիմ, որ շարունակ յառաջ կը մղուի, կարեծս բանի մը մէջ մտնել ուղէր: Որեւէ արգելք չի կրնար կանգնեցնել օձապտոյտ և նենգամիտ յառաջխաղացումս:

Շատ փոքր եմ. հազիւ 15-12 միկրոն երկայնութիւն ունիմ (1 միկրոն=1 մեզրի մէկ միլիոներորդ մասը): Ոչ ոտք ունիմ և ոչ գլուխ: Մարմնիս երկու ծայրերը կը վերջանան երկար, ոլորուն և շատ բարակ թելով մը: Կը սարսափիմ օդէն և լոյսէն: Կը սիրեմ գիշերը և մութ անկիւնները:

Մարդիկ երկար ատեն փնտոեցին զիս. միշտ աննշմար անցայ: Օրին մէկը, 1905-ին էր, մանրէաբան կոչուած երկու մարդեր, Շաուտին և Հօֆման, զիս նշմարեցին իրենց սատանայական ակնոցներով: Թէև գիտուն ըսուած արարածները դիւրաւ չեն յուզուիր, սակայն այն երկուքին ուրախութիւնը չափ ու սահման չունէր: Մէկ գիշերուան մէջ ամբողջ աշխարհին տեղեկացուցին իրենց եղակի գիւտը: Տեսնելու էր թէ գիտունները ինչպէս իրար անցան ու սկսան զիս հալածել տարօրինակ ակնոցներով զորս մանրադիտակ կ'անուանեն: Զանազան գոյներով զիս ներկեցին, լաւ կարենալ տեսնելու համար, արինասխառն սնունդներ տուին աճեցնելու համար ելն.:

Կարծեցի թէ ցեղիս բնաջնջման սև ժամը հնչած է: Սակայն մխիթարուեցայ, խորհելով որ գիտունները դեռ չէին գտած ցեղս ամբողջովին և մէկ անգամէն թունաւորող և ոչնչացնող գեղ մը և հասարակ ժողովուրդի քար տգիտութիւնն ու նախապաշարումները կրնային դեռ երկար տարիներ իմ թանկագին օժանդակներս ըլլալ: Եւ իրօք, անկէ ի վեր յաջողութեամբ շարունակեցի գործունէութիւնս:

Թերևս պիտի ուղէք ծագումիս պատմութիւնը գիտնալ: Դժբախտաբար այդ կէտին լաւ ծանօթ չեմ. որովհետև ընտանեկան փաստաթուղթերս ժամանակի ընթացքին կորսուած են: Գիտունները՝ որոնք պրպտելու հիւանդութիւնը ունին, շատ մը ենթադրութիւններ ըրած են: Իբր թէ 15-րդ դարու վերջերը երևան եկած եմ Իտալիոյ մէջ, ըստ ոմանց Ֆրանսայի Կարոլոս Ը. Թագաւորին զինուորները հոն բերած են զիս, իսկ ուրիշներու համաձայն, Քրիստոփոր Բոլոմպոսի Ամերիկայէն վերադարձող զինուորներու միջոցով եկած եմ: Սակայն այդ Եւրոպա մուտքիս թուականն է: Իրականին մէջ ցեղս մարդկութեան չափ հին է:

(Շաբուաւեղի)